

**RADA GMINY
SANOK**

UCHWAŁA NR L/394/2010

Rady Gminy w Sanoku

z dnia 29 października 2010 r.

w sprawie uchwalenia Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, póź. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 175 poz. 1362) i art. 6 ust.1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2009r. Nr 180, poz.1493), Rada Gminy w Sanoku uchwała co następuje:

§1

Uchwała się Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie w brzmieniu stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały

§2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Sanok.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Sanok
Stanisław Wesoly

Załącznik Nr 1
do Uchwały nr L/394/2010
Rady Gminy w Sanoku
z dnia 29 października 2010 r.

Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Gminie Sanok

Definicja zjawiska przemocy

„Poradnik dla ofiar przemocy” z 2002r. podaje definicję przemocy. „Przemoc w rodzinie to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody.”

Rodzaje i formy przemocy:

1. Przemocy fizyczna.

Przemoc fizyczna to agresywne zachowanie skierowane przeciwko ciału ofiary, mogące prowadzić do bólu i fizycznych obrażeń. Formami przemocy fizycznej są: popychanie, odpychanie, przytrzymywanie, obezwładnianie, kopanie, bicie, duszenie, szczypanie, policzkowanie, oblewanie wrzątkiem lub substancjami żrącymi, nieudzielenie koniecznej pomocy, użycie broni itp.

2. Przemoc psychiczna.

Przemoc psychiczna to zazwyczaj przemoc werbalna, która wywołuje emocjonalny ból lub cierpienie, co często wynika z poczucia poniżenia i zagrożenia. Formami przemocy psychicznej są: wyzywanie, wyśmiewanie, poniżanie, upokarzanie, krytykowanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, zawstydzanie, domaganie się posłuszeństwa, narzucanie własnych poglądów, ograniczanie pożywienia i snu, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi osobami, wmawianie choroby psychicznej, wyśmiewanie religii, pochodzenia, religii i poglądów itp.

3. Przemoc seksualna.

Przemoc seksualna jest to wymuszanie różnego rodzaju niechcianych zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy. Formami przemocy seksualnej są: wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot, seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, krytyka zachowań seksualnych itp.

4. Przemoc ekonomiczna i zaniedbanie.

Przemoc ekonomiczna jest to działanie mające na celu całkowite uzależnienie finansowe ofiary od sprawcy. Formami przemocy ekonomicznej i zaniedbania są: zabieranie zarobionych pieniędzy, niezaspokajanie materialnych potrzeb rodziny, okradanie, zaciąganie kredytów, zmuszanie do zaciągania pożyczek wbrew woli współmałżonka, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, brak opieki i uniemożliwianie zaspakajania podstawowych potrzeb fizjologicznych.

Podstawa prawna

Art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z dnia 20.09.2005 rok Nr 180, poz. 1493 z późn.zm.).

Skala zjawiska

Przemoc w rodzinie jest problemem coraz częściej dostrzeganym w polskim społeczeństwie. Z danych wynika, że w przekonaniu Polaków dotyczy on niemal połowy polskich rodzin. Zgodnie z danymi TNS OBOP z 2007r. skalę przemocy w swojej miejscowości za stosunkowo najmniejszą uważają mieszkańcy wsi (26%), natomiast największą osoby z miast powyżej 500 tys. mieszkańców (43%). Prawie dwie trzecie (64%) Polaków zna w swoim otoczeniu, sąsiedztwie, takie rodziny o których słyszeli lub wiedzą, że dochodzi w nich do różnych form przemocy. Zdaniem Badanych najczęściej jest to przemoc psychiczna (52%), fizyczna (44%), ekonomiczna (26%). Najrzadziej respondenci wskazywali na przemoc seksualną (9%). Około 270 osób z 3000 badanych zna przynajmniej jeden przypadek rodziny, w której doszło do tego typu nadużyć. Biorąc pod uwagę rangę problemu i fakt, że ofiarami przemocy seksualnej są często dzieci, wyniki badań są niepokojące.

Diagnoza środowiskowa

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sanoku na podstawie posiadanych danych i analiz dokonał zdiagnozowania skali problemów społecznych. Z danych Ośrodka za lata 2005 - 2009 wynika, że ok. 1 % osób korzystających z pomocy doznało przemocy. Fakt, że % osób przyznających się do przemocy jest bardzo niski może świadczyć o znikomej świadomości społecznej lub/i o traktowaniu zjawiska przemocy jako tematu tabu, o którym nie mówi się publicznie.

Z danych wynika, że zawsze sprawcą przemocy była osoba dorosła. Jeśli chodzi o osoby doświadczające przemocy to były to osoby dorosłe, a w 1 przypadku przemoc skierowana była w stosunku do dziecka. Zaobserwowano także, że świadkami przemocy byli członkowie rodzin, w których występuje problem alkoholowy. Nie stwierdzono znaczącego związku występowania przemocy z bezrobociem. Interesujące wyniki uzyskano jeśli chodzi o sytuację w rodzinach, w których jest osoba niepełnosprawna. Nie odnotowano przypadków przemocy w rodzinach, w których są osoby niepełnosprawne. Ten fakt może być związany z większą częstotliwością kontaktów z służbami i instytucjami w przypadku rodzin, w których co najmniej jeden z członków jest niepełnosprawny oraz z większą zależnością danej rodziny od pomocy społecznej.

Adresaci programu

Adresatami Programu są w głównej mierze osoby doświadczające przemocy ze strony najbliższych osób. Program obejmuje również świadków przemocy, a także pracowników służb i instytucji zajmujących się udzielaniem profesjonalnej pomocy osobom skrzywdzonym w wyniku przemocy domowej.

Niektóre z zadań zamieszczonych w Programie skierowane są również do lokalnej społeczności, która staje się przez to jednym z odbiorców zbiorowych Programu.

Cel i założenia

Głównym celem Programu jest przeciwdziałanie i zmniejszenie skali zjawiska przemocy w Gminie Sanok. Zakłada się współpracę interdyscyplinarną w tym zakresie, zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. W ramach wspomnianej współpracy służb i instytucji w GOPS będą odbywać się spotkania zespołu interdyscyplinarnego. Współpraca ma na celu udzielenie efektywnej i wielopłaszczyznowej pomocy osobom skrzywdzonym.

Cele szczegółowe i sposoby ich realizacji

Cel 1 . Zapobieganie występowaniu przemocy w rodzinie poprzez zwiększenie świadomości społecznej

Nr	Zadanie	Działanie
1.	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją	-prowadzenie zajęć informacyjno - edukacyjnych w szkołach
2.	Promowanie konstruktywnych sposobów rozwiązywania konfliktów	-trening zastępowania zachowań agresywnych -warsztaty umiejętności wychowawczych
3.	Promowanie sprzeciwu dla przemocy w lokalnych mediach	-współpraca z mediami poprzez zamieszczanie informacji o działaniach realizowanych w ramach Programu

Cel 2. Zmniejszenie negatywnych skutków przemocy

Nr.	Zadanie	Działanie
1.	Udzielanie pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy oraz świadkom	<ul style="list-style-type: none"> - indywidualna pomoc psychologiczna, prawna, socjalna - utworzenie i prowadzenie grup wsparcia, - praca w zespołach interdyscyplinarnych na rzecz rodzin, w których dochodzi do przemocy

Cel 3. Poprawa skuteczności działań osób zobowiązanych i uprawnionych do przeciwdziałania przemocy

Nr.	Zadanie	Działanie
1.	Współpraca między instytucjami i służbami takimi jak: Policja, Sąd, Szkoła, GOPS.	<ul style="list-style-type: none"> - procedura „Niebieskiej Karty” - wymiana informacji dotyczących działań podejmowanych przez poszczególne placówki
2.	Zbieranie i analiza informacji dotyczących zjawisk sprzyjających występowaniu przemocy oraz rejestracja aktów przemocy	<ul style="list-style-type: none"> - opracowywanie sprawozdań z podejmowanych działań - współpraca specjalistów z różnych dziedzin (np. dzielnicowy, pracownik GOPS, kurator, pedagog) - procedura „Niebieskiej Karty”
3.	Zwiększenie kompetencji pracowników służb i instytucji zobowiązanych lub uprawnionych do przeciwdziałania przemocy	<ul style="list-style-type: none"> - udział w szkoleniach i konferencjach dotyczących problemów społecznych (tj. przemoc, uzależnienia, bezrobocie, niepełnosprawność, itp.)
4.	Monitorowanie przypadków przemocy w rodzinie	<ul style="list-style-type: none"> - powoływanie oraz zebrania zespołów interdyscyplinarnych ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie